

một cõi lưng chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

1 A^{maj7} C^{#9} B^{m7}
Lưng núi ta ngồi nhìn lên núi Núi chập

4 A^{maj7} A⁷ D^{maj7}
chùng Buồn quần quanh tiếp nói

7 D^{#o7} A^{maj7} C⁷(^{#9})
mông lung Mặc nắng mai sớm hồng

10 E⁷ A^{maj7} C^{#9}
Chân đã mỏi rồi Lòng đã chán

13 B^{m7} A^{maj7} A⁷
chút hư danh. Cuộc

16 D^{maj7} D^{#o7} A^{maj7}
thế nhân muôn kiếp mong manh

19 C^{#9} E⁷(^{b9}) A^{m7}
Ta có em đã đành Từng dìu nhau chung

22 F⁷ E⁷ A^{m7}
bước nhưng vẫn xa Nhiều khi gỗ đá cũng thiết tha

25 F⁷ Am⁶ E⁷ Am⁷ Am⁶

trong xót xa ân cần

28 Am⁷ Am⁶ Am⁷ F⁷

Mặc thế nhân! Nhiều khi ta muốn đưa em đi xa xa trần gian

31 B^bmaj⁷ Cm⁷ E^b⁷

Về nơi quên lãng quên cuộc

34 A^bmaj⁷ B^o⁷ B^b⁷

thế ưu phiền về nơi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 F⁷ B^bmaj⁷ Bm⁷(b5) Am⁷ Am⁶

vô biên Dấu che kiếp người!

40 Am⁷ F⁷ E⁷

Màu xuân sao u tối sao thiết tha!

43 Am⁷ F⁷ E⁷(b9)

Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 Am⁷ Am⁶ Am⁷ Am⁶ Am⁷

Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 F⁷ B^bmaj⁷ Bm⁷(b5) Am⁷

người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 F⁷ Am⁷ Am⁶ Amaj⁷
 đòi phong kín khung trời. Lung núi ta ngồi

55 C^{#9} Bm⁷ Amaj⁷
 — nhìn lên núi — núi chập chùng

58 A⁷ Dmaj⁷ D^{#o7} Amaj⁷/E Amaj⁷
 Buồn quân quanh tiếp nối — mông lung —

62 C^{#9} E⁷(b⁹) Amaj⁷
 Mặt nắng mai sớm hồng — Chân đã mỏi rồi —

65 C^{#7}(^{#9}) Bm⁷ Amaj⁷
 — Lòng đã chán — chút hư — danh

68 A⁷ Dmaj⁷ D^{#o7}
 Cuộc thế nhân muôn kiếp — mong manh

71 Amaj⁷/E Amaj⁷ C⁷(^{#9}) E⁷(b⁹)
 — Và cõi ta đã đành —

74 Am⁷ F⁷ C⁺ Am⁷ Am⁶
 Một cõi mơ — riêng mình